

Stk. 2. Den Omstændighed, at den for Ejendommen før Udstykningsvurderingen senest foreliggende Ansættelse til Grundskyld ændres (som Følge af Klage eller Revision), faar ingen Indflydelse paa de Grundbeløbsfordelinger i Henhold til nærværende Lov, der er foretaget inden Ændringen, saa lidt som den faar Betydning for Grundbeløbsfordelinger, der efter Ændringen foretages i Tiden indtil den næste Ansættelse til Grundskyld af Ejendommen, medmindre Ændringen er sket, før den første Grundbeløbsfordeling i Vurderingsaaret skal finde Sted for den paagældende Ejendom. Det samme gælder Ændring af Ansættelse til Grundskyld for Ejendomme, hvor Ændringen som Følge af Reglerne for Grundbeløbsfordelinger i Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 bevirker Forandring af Moderejendommens Grundbeløb.

Stk. 3. Ansættelsen af de i Stk. 1 nævnte Værdibeløb foretages af Vurderingsraadet ved hver almindelig Vurdering og hver Aarsomvurdering samt udenfor disse Vurderinger paa Foranledning af Oppebørselsmyndigheden i Henhold til § 8, Stk. 2.

Stk. 4. Hvor Sammenlægning finder Sted ved en Ejendom, sammenlægges de sammenlagte Deles Grundbeløb af Oppebørselsmyndigheden.“

§ 5.

Lovens § 4 affattes saaledes:

„Stk. 1. Efter hver almindelig Vurdering foretages der for Landkommunerne i hele Landet udenfor Københavns Amtsradsreds en Opgørelse af den Procent, hvormed Grundværdien af samtlige Ejendomme overstiger den samlede Grundværdi ved 8. alm. Vurdering pr. 1. Oktober 1936. Procenten afrundes opefter til nærmeste fulde Procent.

Stk. 2. I Tiden indtil næste almindelige Vurdering gives der hver Ejendom et Tillæg til Ejendommens Grundbeløb med 10 pCt., beregnet af Grundbeløbet, samt for den Del af Grundbeløbet, der udgør højst 5 Kr. pr. Kvadratmeter af Ejendommens Areal, et Tillæg med den i Medfør af Stk. 1 fastsatte Procent, ligeledes beregnet af Grundbeløbet.“

§ 6.

Lovens § 6 affattes saaledes:

„Stk. 1. Bortfalder det en Ejendom ydede Fradrag i Grundværdien for Forbedringer helt eller delvis, forhøjes Ejendommens Grundbeløb med det bortfaldne Fradragbeløb, medmindre Bortfaldet skyldes, at Forbedringen ikke mere virker værdiforøgende.

Stk. 2. For Arealer, for hvilke der af Finansministeren i Henhold til § 14, jfr. Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 8, Stk. 3 og 4, er tilstaaet hel eller delvis Fritagelse for Grundstigningskyld, kan Finansministeren, naar Fritagelsen ophører, bestemme, at Grundbeløbet forhøjes med et til den bortfaldne Fritagelse svarende Beløb.“

§ 7.

Lovens § 7, Stk. 2 og 3, affattes saaledes:

„Stk. 2. Paaklage af Vurderingerne fritager ikke for Pligt til Betaling til Forfaldstid. Ændres Ansættelserne som Følge af Klagen, bliver Berigtigelse at foretage i paafølgende Termin.

Stk. 3. Bestemmelserne i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1938 § 3, Stk. 3 og 4, hvorefter Ligningsraadet samt Skyldraadet efter Bemyndigelse af Ligningsdirektoratet i visse Tilfælde kan fastsætte det Tidspunkt, fra hvilket Ændringen af en Ansættelse skal tages til Følge ved Skatteberegningen, skal ogsaa gælde for Grundstigningskylden efter nærværende Lov.“